

er større end værdien i handel og vandel. Er den skattemæssige anskaffelsessum mindre end værdien i handel og vandel, konstateres fortjeneste, og arvingen, ægtefællen eller legataren er henvist til at succedere i afdødes skattemæssige stilling efter reglerne i § 33, stk. 1. Der skal succederes, selv om fortjenesten er så lille, at boet ved afhændelse af aktierne ikke var kommet til at svare skat på grund af fradragsreglen i § 7, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat.

Dødsboet kan ligesom andre skattepligtige ikke fradrage tab, som konstateres på fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, i loven om særlig indkomstskat. Hvor der ikke konstateres fortjeneste på en fast ejendom, d. v. s. hvor udlægsværdien ikke er større end den regulerede anskaffelsessum, jfr. § 7 A i loven om særlig indkomstskat, som boet kan benytte ved salg, bør modtageren af udlægget henvises til at anvende udlægsværdien som skattemæssig anskaffelsessum. Der foreligger ikke skattemæssig succession, og modtageren af udlægget vil ved senere salg af ejendommen få beregnet procenttillæg, såvel det faste 40 pct.s-tillæg som de varierende 6 pct.s-tillæg, på grundlag af udlægsværdien. De her skitserede specialregler hører naturligvis hjemme i loven om særlig indkomstskat. Som nævnt i de almindelige bemærkninger vil der senere i indøvarende folketings-samling, bl. a. med henblik på disse regler blive fremsat forslag om ændring af loven om særlig indkomstskat. Arvingen har ligesom ved „arvingskøbet“ ikke ret til at kombinere succession og beskatning i boet vedrørende et givet skatteobjekt. Der henvises nærmere til bemærkningerne nedenfor til § 33, stk. 3.

Reglen i § 30, stk. 5, om enearvingens adgang til at kræve fortjeneste på aktiverne beskattet i boet må ses på baggrund af § 33, stk. 3, om boets salg af et aktiv til en arving eller ægtefællen. Denne sidste regel kan kun benyttes, hvor der er mere end én arveberettiget i boet. Arvingerne har ligesom ved „arvingskøbet“ ikke ret til at kombinere succession og beskatning i boet vedrørende et givet skatteobjekt. Der henvises nærmere til bemærkningerne nedenfor til § 33, stk. 3.

Til § 31.

Et underskud hos afdøde kan kun overføres til fradrag i boets indkomst, såfremt der er foretaget afsluttende ansættelse efter § 14, stk. 2, eller § 15 vedrørende afdødes indkomst i tiden fra begyndelsen af det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, og indtil dødsfaldet.

Reglen i § 31, stk. 3, kan kun anvendes, såfremt underskuddet i den skattepligtige indkomst er

konstateret af boet. Et underskud, der konstateres hos afdøde umiddelbart forud for dødsfaldet, kan ikke, selv om det videreføres til fradrag i boets indkomst, medføre, at reglen bringes til anvendelse.

Til § 32.

Henvisningen i stk. 1 til § 30, stk. 5, tager sigte på tilfælde, hvor der i det uskiftede bo foruden længstlevende kun er én arving, og boet tages under skiftebehandling, fordi arvingen dør. Såvel § 33 som § 33 A gælder ved skifte af uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live.

Reglen i stk. 2 vedrører underskud, som konstateres hos længstlevende i et af de to sidste indkomstår inden skiftebegæringens inddekommelse. Underskuddet skal først søges dækket ved fradrag i længstlevendes indkomst for det efterfølgende indkomstår. Det resterende underskud skal derefter søges fradraget i boets eventuelle indkomst for samme indkomstår. Dækkes underskuddet ikke fuldt ud herved, kan resten videreføres til næste indkomstår til fradrag først hos længstlevende og sidst hos boet.

Reglen i stk. 3 vedrører underskud, der konstateres under skiftet enten hos længstlevende eller boet. Hvis underskuddet konstateres hos længstlevende, skal det først søges udlignet ved fradrag i boets indkomst for samme indkomstår. Derefter skal længstlevende søge det resterende underskud udlignet ved fradrag i sin egen skattepligtige indkomst for de to efterfølgende indkomstår. Der bliver i disse to efterfølgende indkomstår ikke på ny tale om overførsel til boet. Hvis underskuddet konstateres hos boet, er stillingen den omvendte.

Som reglerne i stk. 2 og 3 er formulerede, kan et underskud kun overføres fra et skattepligtssubjekt til et andet, såfremt modtageren er villig til at udnytte fradragsretten. Det forhold, at underskuddet nægtes modtaget, medfører ikke, at det skattepligtssubjekt, der står med underskuddet, forhindres i at videreføre underskuddet efter ligningslovens regler. Ligningslovens regler kan imidlertid kun anvendes på den del af underskuddet, som ikke ville være blevet dækket ind, såfremt overførslen var blevet gennemført.

Hvor et underskud overføres fra længstlevende til boet, kan længstlevende rejse refusionskrav i boet. På tilsvarende måde kan boet kræve refusion hos længstlevende, hvor et underskud overføres fra boet til ham. Disse refusionsbeløb medregnes ikke i modtagerens skattepligtige indkomst.

Reglen i stk. 4 svarer til § 31, stk. 3. Også her finder reglen kun anvendelse, hvor underskuddet konstateres hos boet. Reglen omfatter kun den del af underskuddet, som ikke kan udnyttes fuldt ud